

Idrætsudøvere. Det er denne Regel, Regeringen ønsker at gaa tilbage til, idet den trafalder den ekstraordinære Beskatning for visse Sportsvæddekampe, som blev indført ved den sidste midlertidige Lov. Derved imødekommes ogsaa et Ønske, der er udtrykt i et privat Lovforslag, som er indbragt for dette høje Ting. Man har sagt, at navnlig Fodboldkampene meget godt kunde bære denne Afgift; men som Sportslivet er organiseret her i Landet, er det ved Udbyttet af Fodboldkampene, at Organisationerne af de Boldklubber, som spiller en saa stor Rolle for vor Ungdoms legemlige Udvikling, opretholdes. Det vil derfor være rigtigt her at gaa tilbage til de Regler, som er givne i den oprindelige Lov om Forlystelsesskat. Den tredje Ændring gaar ud paa lempende Regler med Hensyn til saadanne Forestillinger, hvis Overskud anvendes i almenyttigt eller velgørende Øjemed. Man foreslaar, at der i Stedet for den ret udviklede Regel, der nu følges — en Regel, som har været alt for bebyrdende for disse Forestillinger, idet den undertiden har kunnet føre til, at Afgiften skulde beregnes efter et højere Beløb end Bruttoindtægten —, indføres en lempeligere og simplere Regel, der er udtrykt i Lovforslagets § 2: „Skal Overskuddet i øvrigt anvendes i almenyttigt eller velgørende Øjemed, kan de nævnte Myndigheder“ — de stedlige Myndigheder — „tillade, at Afgiften for saa vidt frafalder“, det vil sige, at Afgiften af Overskuddet frafalder. Ogsaa dette Lovforslag anbefaler jeg til det høje Tings Velvillie.

Saa kommer jeg til Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændring i Lov Nr. 664 af 21. December 1918 om midlertidig Forhøjelse af Tobaksbeskatningen. Det er ikke gennemgribende Ændringer, der her er foreslaaede. Jeg henviser ærede Medlemmer til Lovforslagets Tekst og Anmærkninger. Der er for det første foreslaaet en anden Ordning med Hensyn til de saakaldte Hjemmerullere, der har følt sig meget besværede ved den Kontrol, som det var nødvendigt for Toldvæsenet at føre med deres Tobaksforsyning. Der bliver nu indført en Afgift efter en Gennemsnitsværdi af Værdierne, hvorimod de saa befries for den tidligere meget generende Kontrol. Endvidere er der indført en lempeligere Regel for Tobaksdyrkerne med Hen-

syn til Erlæggelse af deres Afgift, idet Regelen nu kommer til at lyde paa, at Afgiften forfalder til Betaling for Yderen, saasomt Tobakken er afsat eller taget i Anvendelse. Dette er ubetinget retfærdigere og lempeligere for Tobaksdyrkerne end den nu gældende Regel, som fastsætter en bestemt Tidsfrist for Afgiftens Erlæggelse. Der er tillige indført en Adgang for Ministeriet til at lempe Reglerne for Beskatning af indenlandsk Tobak med Hensyn til den Tobak, der dyrkes til Kulturforsøg.

Til sidst kommer jeg til Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten for Skatteaaret 1921—22. Loven foreslaas i det væsentlige fornyet, idet Statskassen i det Aar, for hvilket Fornyetelsen gælder, 1921—22, ikke vil kunne undvære de store Indtægter, som flyder af denne Lov. Den foreslaas fornyet med ganske enkelte Ændringer. Den første er den, at den Lempelse, der er indført for de smaa Formuer, udvides noget; den gældende Regel er den, at Formuer under 100 000 Kr., hvis Indehavere har en Indtægt paa under 3 000 Kr., beskattes efter den ordinære Formueskattelev, og at de Tillæg, som er givne til Skatten, altsaa ikke bliver gældende for dem. Det foreslaas her at udvide denne Fritagelse til saadanne, som er ansatte til en Indkomst af under 4 000 Kr., idet man lader Grænsen for Formuen, 100 000 Kr., forblive staaende uforandret.

Endvidere foreslaas indført en lempeligere Regel med Hensyn til Skat af Friaktier. Det har virket noget ubilligt, at denne Skat for Modtagere af udstedte Friaktier har skullet beregnes efter Aktiens Omsætningsværdi paa den Tid, da Aktien udstedtes. I overordentlig mange Tilfælde vil Modtageren af en saadan Friaktie ikke sælge den, men henlægge den til sin øvrige Aktiebeholdning, og det vil da være ubilligt at beskatte vedkommende med mere end Aktiens Paalydende. Det er ogsaa af en anden Grund rigtigt at lægge Paalydendet til Grund, idet Forholdet normalt maa være det, at det er det optjente Udbytte, der er henlagt til Reserverne, af hvilken der fraskrives disse til Uddeling mellem Aktionærerne et Beløb, der svarer til Friaktiernes Paalydende. Friaktiernes Paalydende er altsaa i Virkeligheden et Udtryk for den Udlodning af Selskabets Reserver, som